

LA HISTÒRIA IMMORTAL (+ L'ANELL)

KAREN BLIXEN (ISAK DINESEN)

(Rungsted, Dinamarca, 1885-1962) nascuda Karen Christentze Dinesen, fou escriptora tan en danès com en anglès. A banda del pseudònim més conegut d'Isak Dinesen, també signà Osceola i Pierre Andrézel. Pertanyia a una família conservadora de terratinents de Jutlàndia, estretament vinculada a la monarquia i l'església oficial. El seu pare es va suïcidar quan Karen tenia nou anys i des de llavors va ser educada a casa per la seva àvia materna i per la seva tia, Mary B. Westenholz, que va exercir una gran influència, participant les dues en debats sobre els drets de les dones i les relacions amb els homes. Es casà amb el baró Bror Blixen-Finecke amb qui va iniciar a Kenya una granja de cafè. Allà va començar a escriure, si bé va dedicar-se plenament en tornar a Dinamarca, als 46 anys. El seu primer llibre, *Set contes gòtics*, va tenir dificultats per trobar un editor i es va publicar als Estats Units l'any 1934. Quan va ser escollit com a selecció del Club del Llibre del Mes, les vendes es van disparar. Blixen va preparar ella mateixa la versió danesa, encara que no és una traducció, sinó narracions amb elements diferents. Després va publicar *Memòries d'Àfrica*, que tornà a ser un èxit.

FITXA BIBLIOGRÀFICA

Edició original *Den udølige historie i Ringen*, 1958.
Traductora d'aquesta versió: Maria Rosich, 2009.
Viena Edicions. 2009. Col·lecció Cercle de Viena.
128 pàgines.

RESUM OBRA

En el Cantó de final del segle XIX, el senyor Clay, un vell comerciant de te que ha aconseguit aplegar una enorme fortuna, vol fer alguna cosa que demostrï que encara pot aconseguir tot allò que es proposa. Un vespre a casa seva, un treballador de confiança, Elishama, cita una profecia d'Isaïes. Clay declara el seu odi a les profecies i comença a explicar una història que va escoltar una vegada en un vaixell: un vell ric ofereix a un mariner cinc guinees per embarassar la seva dona, ja que ell no pot fer-ho. Clay tractarà de convertir en realitat aquesta història i que, segons sembla, és inventada i tothom explica en la mar, com una vella tradició. Envia Elishama a buscar un mariner i una jove que interpretaran el paper de l'esposa de Clay.

COMENTARIS

Estem davant d'una novel·la curta que parla de la necessitat que tenim les persones de la ficció. De com, si només ens interessin els fets reals, acabarem creant ficció en la nostra pròpia vida per compensar, la qual cosa pot ser perillosa perquè esdevenim personatges i caricatures de nosaltres mateixos. Història amb rerefons programàtic: qui vol transformar ficció en realitat desafia el destí i el curs mateix de la vida, perquè el nostre caminar pel món està tan influït dels altres. Que el paper que interpretem a la vida s'assembla a un guió que es desenvolupa lliurement, sense el nostre control. Som una ficció del que voldríem ser. Aquest relat va inspirar la que seria l'última pel·lícula dirigida i interpretada per Orson Welles (1968) i amb Jeanne Moreau, Roger Coggio i Norman Eshley com a protagonistes.

CITES

Només es delia per una cosa, si és que en podem dir delit: una necessitat fanàtica de seguretat i que el deixessin en pau. [En la seva trista carrera havia tingut un sol triomf, però només ho sabia ella.](#) (...) va pensar que la vida era molt difícil per a la gent que desitjava coses amb tanta intensitat que no podia passar sense elles.

NOTES